

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sredi, izimši nedelje in praznika, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za vsak mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiritopne petiti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Kulturni boj v Gorici.

Kadar bodo v sto letih ali še pozneje zgodovinarji zbirali gradivo za povestnico ljudske šole na jugu avstrijske monarhije, se bodo čudom čudili, kako težke boje je bilo izvajati za pridobitev najelementarnejših, za kulturno napredovanje potrebnih pripomočkov.

Čudili se bodo zgodovinarji toliko bolj, ker je vsem avstrijskim narodom v državnih osnovnih zakonih narodna enakopravnost zajamčena tudi glede šole, dočim bodo imeli na razpolaganje nebroj dokazov, da so prav razne vlade skušale kratiti narodom to pravico.

Najljutejši mej vsami boji za pridobitev slovenskih šol se je bil v Gorici. Boj mej slovenskim prebivalstvom v Gorici in občini je tekkel dolgo časa. Znan je v vseh fazah in najznačilnejši moment v vsem tem boju je okolnost, da so vsi poklicani čuvarji zakona očitno ali skrivaj podpirali prizadevanja laških nasprotnikov in jim šli na roko, kolikor je bilo mogoče. Dočim se lokalni upravni organi niti niso potrudili, da prikrijejo svoje simpatije za laško nasprotovanje slovenski šoli v Gorici, so centralne vlade organi postopali sila počasi in neodločno, so mirno prenašali drzne laške provokacije in se skrbno ogibali, pokazati nekolič energije, samo da bi laška stranka ne mislila, da je vlada količkaj naklonjena slovenskim zahtevam.

Vladini omahljivosti in skrajni laški odločnosti v nasprotovanju slovenski šoli je pripisovati, da vprašanje o mestni slovenski ljudski šoli še do današnjega dne ni rešeno definitivno. Lahko se na- dejali, da omahnejo Slovenci v krutem boju in se naposled udajo usodi; to isto je upala tudi osrednja vlada, a izkazalo se je, da je bilo to pričakovanje piškavo.

Goriški Slovenci so z občudovanja vredno vztrajnostjo stali na braniku svojih pravic in niso odjenjali ni za las, dasi jim je ta borba za ljudsko šolo nalagala ogromnih žrtev, dosegli so končno, da se je mestni občini naložilo, ustanoviti mestno slovensko ljudsko šolo.

S tem pa borba še ni bila končana. Mestna občina se je še dalje upirala in šele po dolgem nasprotovanju ustanovila zahtevano šolo, a jo nastanila v neprimernem, nezdravem, ob mestni periferiji stoječem poslopju. To poslopje, ki je bilo za vojašnico absolutno neporabno, naj bi bilo dobro za več sto slovenskih otrok.

V celem boju za slovensko šolo v Gorici ga ni momenta, kateri bi človeka tako razdražil nego je ta, da se je mestna občina drznila nastaniti šolo v poslopju, nevarnem zdravju nežne šolske mladine. Tam, kjer odraslim možem-vojakom ni bilo moč prebivati, tam naj bi prebivali otroci. Da se vlada temu koraku mestne občine ni takoj ustavila, ko se je ta misel sprožila, to je žalosten dokaz slepe mrznje zoper Slovence, katera navdaja izvestne kroge.

Slovenska šola je bila nastanjena v tem poslopju vse šolsko leto. Slovenci so zahtevali, naj se namesti sredi mesta v primernem poslopju, in ker se merodajni krogi na to opravičeno in utemeljeno željo niso ozirali, se je unel nov boj.

Goriški Slovenci niso pošiljali svojih otrok v mestno šolo, nego še nadalje v Slogine zavode, katerih vzdrževanje je seveda etale lepe novce. Občina je na mestni slovenski šoli nastavila štiri učitelje, šolo pa so obiskovali trije otroci in ker goriški Slovenci niso odnehali, je vlada končno naložila občini, da mora za mestno slovensko šolo dobiti do začetka prihodnjega šolskega leta druge prostore, sicer da jih vlada poskrbi, a na mestne troške.

Kaže se, da boj za šolske prostore tudi sedaj še ni končan. Mestna občina želi dobiti za šolo nezadostne, ne sredi mesta ležeče prostore, ker upa, da bo mnogo starišev raje pošiljalo svoje otroke v laške šole, nastanjene v lepih zdravih prostorih, nego v šolo, ležečo od rok in ki je nastanjena v nezdravih prostorih. Zategadelj namerava občina premestiti slovensko šolo iz sedanjega poslopja v ulico Vogel tudi v neko, za šolsko porabo prirejeno staro vojašnico. To poslopje bi bilo k večjemu pri-

merno za kako slabo obiskano šolo, ne pa za slovensko šolo, katero bo obiskovalo do 400 in več otrok.

Poroča se, da se goriški Slovenci s to premetitvijo ne bodo zadovoljili, iz česar se da sklepati, da še ni konca za celo našo državo tako malo častnemu kulturnemu boju v Gorici, katerega boja je največ kriva vladna neodločnost in omahljivost ter nje simpatizovanje z Lahji. Goriški kulturni boj potrjuje, da je Bismarck pogodil resnico, ko je rekel: „Die österreichische Verwaltung ist das Gegengift für die österreichische Gesetzgebung.“ Državni osnovni zakoni so dobri, uprava pa je slaba in zato so spleh mogoči in neizogibni taki boji kakoršen je boj za slovensko šolo v Gorici.

V Ljubljani, 22. julija.

Nemški shod v Gradcu. V nedeljo je bil v Gradcu nekaj shod nemških zaupnikov. Sešli so se bili največ nemškoliberalni in nemškonarodni župani. Namea temu shodu je bil, doseči sporazumenje mej liberalnimi in narodnimi Nemci glede na bodoče deželnozborske volitve. Sporazumenje se ni doseglo. Niso bili jedini niti v tem, kako naj postopajo proti klerikalcem, in ne v tem, kako politiko naj zavzame nasproti protisemitizmu. Niti to ni moglo zbranih županov zjediniti, da so južnoštajerski župani jim slikali veliko nevarnost, ki preti Nemcem od Slovencev in jim klicali, da je celjsko, mariborsko, ptujsko in radgonsko nemštvo izgubljeno, ako Nemci niso jedini. Gorenještajerski župani za to imajo vse premalo smisla. Govori se, da so južnoštajerski Nemci kaj z žalostnim srcem ostavili Gradec.

Pruski Poljaki. Graška „Tagespost“ je priobčila neki dopis iz Berolina, v katerem se dopisnik huduje, da se pruski Poljaki nočejo nakrat potujčiti. Posebno se jezi nad poljsko duhovščino, ki ovira ponemčevanje. Pruska vlada mu tudi dovolj odločno ne postopa in krediti za naseljevanje tudi ne zadoščajo in je treba, da se dovolijo novi krediti. Dopisnik želi, da se z večjo odločnostjo začne

Listek.

Lirske in epske poezije.

Napisal A. Aškerc.

Odkar so izšle „Balade in romance“, se je Aškercov genij mogočno razvil. Kakor orel se je dvignil v sinje višave. Pesniku se je duševno obzorje silno razširilo in z občudovanjem zre nanj ves slovenski rod. Posamezni pritlikavci in zelotje mečejo sicer za njim blato, a pesnik je že jednemu iz njih za vse druge povedal svoje mnenje v pesmi „Pegaz in osel“ kjer pravi:

— — — — —
Če jaz bi hotel tebi približati se,
Sam moral do tla bi ponižati se...
Tebe bi glava bolela —
Čast pa bi moja trpela!

Uméti poléta ti Múzinih konj
Nikdar ne boš mogel; ves trud je zastoj!
Osel ostane le osel,
Létanje ni njegov posel.

— — — — —
Obzór idej tvojih ne sega čez plot,
Na uzdi te kratki tvoj vodi gospod.
Skromen mi, sivko moj, bodi;
Kar je nad taboj, ne sodi!

Ne: vspénjati se do pesniških višin —
Namén tvoj le žito nositi je v mlin!
Moko da nosiš iz mlina,
Pase te, krmi družina...

Če hočeš, le rigaj in vpíj, kritikuj!...

Če Pegaze sodiš, pa pomni in čuj:

Dete že vsako na vasi

Osla spozná te po — glasi...

Slovensko občinstvo je že davno želelo, da bi pesnik priredil zbirko svojih v posamičnih letnikih „Ljubljanskega Zvona“ izšlih pesmij. Sedaj se je ta želja povsem nepričakovano izpolnila. V zalogi ljubljanske knjigotržnice Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg je včeraj izšla zbirka Aškercovih pesmij naslovljena „Lirske in epske poezije“.

V tej knjigi je Aškerc zbral 82 pesniških bis-erov, 82 umotvorov, kateri spadajo mej najk-rajše proizvode slovenske književnosti in katerim sodi častno mesto v svetovni literaturi.

Pesnik je te pesmi razvrstil na štiri skupine, naslovljene „Razni motivi“, „Iz popotnega dnevnika“, „Iz pesmarice neznanega siromaka“ in „Balade, legende, romance“.

Imena teh vrstic ni, naslikati literarno fizi-jognomijo Aškercovo, ali z vatlom filozofskih este-tikov v roki ocanjati strokovnjaško in učeno te proizvode pesnikov. Aškerc je sam svojo Muzo ka-rakterizoval tako jasno in dobro, da bi je noben kritik bolje ne mogel in to v pričujoče zbirke prvi, „Moja Muza“ naslovljeni pesmi, katera slóve:

Moja Muza ni mehkužna
Bledolična gospodična;

Črnogorka je, Špartanka,
Deva zdrava, ognjevitá.

Moja Muza ne poseđa
V mesečini v polusanjah,
Ona ljubi jasne dneve,
Ljubi vroče solne žarke.

Moja Muza se ne joče
Nad svetovnim górnjem bridkim,
Resno kliče le na delo,
Ki naj spasi nas jedino! —

V levi bakljo, v desni handžar
Kvišku dviga moja Muza;
Razsvetljuje teme klete
In s tirani se bojuje.

Napisali smo te vrste, ker želimo, da bi se čim prej izvedelo po slovenski domovini, da je Aškerc svojemu narodu podaril drugo zbirko svojih proiz-vodov, napisali smo jih, da bi za ta veseli dogodek izvedel vsakdo, naj živi v razkošni palači ali v sa-mótni revni koči. O pesmih samih bomo govorili še posebej in obširneje o drugi priliki.

Učanja oblika te nove zbirke Aškercovih pesmij je jako lepa in dostojna tega našega dičnega pe-snika. Papir je lep, tisek eleganten, vezava ukusna in kar nič preobložena z zlatom, cena primerna. (Broširan izvod 1 gld. 30 kr., s pošto 5 kr. več, vezan 2 gld., s pošto 10 kr. več)

Naj bi slovenski narod pridao segal po tej krasni zbirki pesniških umotvorov. Z.

naseljevanje Nemcev v vzhodnih pruski pokrajinah. Seveda to ostane le pobožna želja. Kar je mogla vlada pokupiti poljskih posestev, jih je že gotovo pokupila, druga so pa v tacihi rokah, da se za nobeden kup ne prodajo. Poljski kmet v Prusiji ni tako zadolžen, kakor so bili nekateri veleposlastniki, ki so težko čakali, da vladi dobro prodajo svoja posestva. Iz vsakega „Tagespostinega“ dopisa je videti, da Nemcem v Poznanju ne gre vse po sreči.

Sofija v denarnih zadregah. Vladanje Stambulova stranke je tudi mesto Sofijo spravilo v velike denarne zadrege. Mnogo mestnih novcev je zginilo v žepe raznih političnih kolovodij, poleg tega se je pa hotelo mesto nakrat narediti za najmodernejše mesto in so se delale razne drage naprave. Da si pomaga iz zadreg, je mesto hotelo najeti pet milijonov levov na posodo. Posojila pa ne more dati. Od razpisane posojila se je razpečala samo petina, kar je malo, če se pomisli, kako se v nekaterih krajih kapitalisti rujejo za javna posojila. Mestni zastop v Sofiji si pa sedaj hoče s tem pomagati, da nerazpečane obveznice kar pošlje upnikom kot plačilo. Upniki bodo pač kaj malo zadovoljni, ako bodo namesto gotovega denarja dobili obveznice precej negotove vrednosti.

Italijanski iredenti v Franciji se tako dobro ne godi, kakor v Avstriji. Francoska vlada zna bolje ceniti njene nevarni značaj in je strogo prepovedala vsako iredentovsko demonstracijo. Iredentovci so se te prepovedi močno prestrašili in dve iredentovski društvi ste se kar razšli. Ravno tako bi tudi v Avstriji vlada lahko iredento hitro zatrla, ko bi le dobro voljo imela. Seveda dokler bodo državni uradi sami prikrivali iredentovce, se razmere na Primorskem ne izboljšajo.

Vstaja na Kreti. Velevladi so od turške vlade zahtevale, da zamenja Adbulo pašo s kakim drugim generalom. Če se to tudi zgodi, ne bode nič pomagalo, novi vojaški poveljnik bode ravno tako ravnal. Adbula paša ne postopa na svojo roko, temveč ima navode iz Carigrada. Turčija dobro ve, da velevladi niso jedine in se zatorej zanje nič ne briga.

Vstaja na Kubi. Španska oficijalna poročila so imela zadnje dni nekaj poročil o španskih zmagah na Kubi. Kakor se je pa pokazalo, so se zmage premenile v poraze. Ustaški poveljnik Maceo, katerega so najmanj katic dvajsetkrat ustaši proglasili za mrtvega, je Špance močno naklestil. Štirinajst častnikov in 300 vojakov Špancev je ubitih in ranjenih. Poleg tega je pa mej špansko vojsko hudo gospodarila rumena mrzlica, ki bode gotovo pobrala več ljudi, kakor vojska sama. Španska vlada skuša s tem ljudstvo na Španskem potolažiti, da je priobčila neke podatke, kako malo je Špancev še dosedaj pobito in za boleznijo umrlo na Kubi. Te številke pa ljudi ne morejo prepričati, ker je le preočividno, da niso resnične. Vladna poročila s Kube so že popolnoma ob vso veljavo. Nikdo jim več ne veruje, niti vladni privrženci ne.

Dopisi.

Iz Radovljice, 19. julija. Naše prostovoljno gasilno društvo sme zabeležiti današnji dan z zlatimi črkami v svojo kroniko. Nismo se poročali, da je to društvo letos pričelo graditi poslopje za shrambo gasilnega orodja, katero je malone že dogotovljeno. V prvem nadstropju bode imelo poslopje dve prostorni stanovanji in s tem vstreže društvo ob enem potrebi, katere se čuti vsak dan bolj. Odbor si je velike prevzete naloge popolnoma svest in napenja vse sile, da bi jo častno izvršil in materijelne težave zmagal. Priredil je danes, da nabere nekoliko sredstev, v krasno okičeni grof Thurnovi grajščini lep koncert, kar je bila prekrasna ideja. Uspeh je bil v materijelnem oziru jako lep, dohodkov je okrog 240 gld., stroškov pa skoro nič. Uspeh je bil pa tudi v umetnostnem oziru sijajen. Nismo mislili, da imamo v Radovljici toliko sposobnih sil. Sedaj se ne bojimo več dolgih zimskih večerov, led se je stajal in prepričani smo, da tisti, kateri se do sedaj niso še javno pokazali, ker ni bilo prilike, so iz današnjega ploskanja, katero je sledilo vsaki pieči, razvideli, kako jim je občinstvo hvaležno za vžitek, katerega smo imeli danes, hvala složnemu sodelovanju vseh slojev prebivalstva. — In najboljše smo hvaležni našim vrlim damam, katerim gre največ zasluge za današnji uspeh. S prekrasnim svojim glasom razveselila nas je gospa Šolmajerjeva. Na glasovirju pa smo imeli priliko občudovati spretnost gospic pl. Rothove, Audolšekove in Roblekove. Kvartet „Tičica gozdna“ je splošno ugajal, domača pevca gg. Domicelj in Pianekci in ljuba nam gosta gg. Jesenko in Toporiš, gosp. Domicelj tudi s svojim solo, vsi so vrlo izpolnili svojo

nalogo in gospoda Gnezde iz Ljubljane spretnost na goslih se je splošno občudovala. Vabilu odbora so se odzvali tudi stotnik prostovoljne požarne brigade ljubljanske g. Doberlet in jako odlične osebe iz okolice, med njimi tudi knez Windischgratz in skoro vsi meščani. Ko je pevski zbor gasilnega društva, ki je nastopil, nazadnje končal kitico narodnih pesmi, razšli smo se z nado, da ta koncert ni bil zadnji, katerega so priredile domače moči v Radovljici.

Iz občinskega sveta ljubljanskega.

V Ljubljani, 22. julija.

Občinski svet ljubljanski imel je sinoči javno sejo, katere se je udeležilo 25 občinskih svetovalcev. Otvorivši sejo naznanil je župan Hribar, da mu je došlo pismo ministerskega predsednika grofa Badenija, v katerem obvešča gospoda župana o svojem prihodu v Ljubljano ter zaradi bolehnosti in iz principijelnih vzrokov odklanja nameravani banket mestne občine. Občinski svet vzel je to obvestilo na znanje, isto tako tudi zahvalo deželnega odbora kranjskega za znižanje cene deželni bolnici dodane vode na 5 kr. za kubični meter. Konečno omenil je gospod župan, da je deželni zbor odobril kolesarski red, veljaven za celo deželo kranjsko, in da bode vsled tega treba tudi kolesarski red za mesto ljubljansko v nekaterih točkah premeniti.

Obč. svet. dr. Staré stavljal je nujni predlog, naj občinski svet odobri načrt ugovora, ki se ima skleniti mej c. kr. vlado in mestno občino ljubljansko glede uprave regulacijskega zaklada. Načrt bil je brez ugovora odobren ter ob enem vzprejet tudi pravilnik, v katerem se mej drugim določa, da naj bode mestna občina zastopana v regulacijskem odseku po sedmih, deželna vlada pa po dveh zastopnikih. Deželna vlada imenovala je svojima zastopnikoma v tem odseku gg. vladnega svetnika dr. pl. Rüllinga in stavbinskega svetnika Svitila. — Obč. svet. Šubice stavljal je nujni predlog, naj občinski svet ustreže želji poštnega erarja, da sme kabelj od novega poštnega poslopja do kabeljske hišice speljati po Franca Josipa cesti. Občinski svet pritrnil je temu predlogu.

V imenu pravnega odseka poročal je obč. svet. dr. Majaron o zadevi izplačila odškodnine občine Spodnja Šiška zaradi inkorporacije Tivolskega posestva ter po obširnem pojasnilu o dosedanjih pogajanjih mej mestno občino ljubljansko in občino Spodnja Šiška predlagal, naj se dotični akti popolnijo in naj se zasliši tudi bivši župan Grasselli; dotični spisi naj se predlože pravnemu odseku v posvetovanje in nadaljnje poročanje.

Obč. svet. Ravnihar poročal je o dodatnih kreditih k proračunu za tekoče leto. Že sedaj, ko je preteklo šele pol leta, opaža se, da za letos dovoljeni krediti pri nekaterih naslovih ne bodo zadostali; vsled tega treba je nekatere kredite popolniti in finančni odsek nasvetuje, da se v to svrhu dovoli dodatni kredit v znesku 31.821 gld. Tem višjim stroškom nasproti pa so se pomnožili tudi dohodki in je proračunjeno do konca leta prebitka 33.550 gl. V primeri z višjo potrebnostjo pokaže se torej čistega prebitka 1729 gld. Občinski svet odobril je brez ugovora nasvetovane kredite ter ob enem dovolil magistratnim uradnikom in ostalim uslužbencem še do konca tekočega leta polovico dosedanje draginjske priklade.

Obč. svet. dr. Majaron poročal je v imenu policijskega odseka nadalje o nasvetu mestnega magistrata, naj se prevoznikom stojišča določijo tako, da bodo po štirje vozovi stali na Mestnem trgu, na Kongresnem trgu, na Dunajski cesti in pred južnim kolodvorom, po dva voza pa naj stojita ob prihodu vsakega osebnega vlaka na kolodvorih dolenskih in gorenjskih železnic. Obč. svet. Turk protivi se predlogu, v kolikor se tiče kolodvora dolenskih železnic, vendar pri glasovanju obvelja odsekove predlog.

Prošnja zadruga prevoznikov za oproščanje mitnine na Marije Terezije cesti in pri Št. Peterski mitnici bila je po kratki debati odklonjena. Pri tej priliki naznanil je župan Hribar, da bode ti dve mitnici kmalu treba premestiti, ker tudi državna uprava želi, da se užitinska meja primerno razširi.

Obč. svet. dr. vitez Bleiweis poročal je o računih za zdravila mestnim ubogim in v mestni ubožni hiši nastanjenim hiralcem za leto 1895. Število receptov se je v primeru s prejšnjim letom pomnožilo; vsled tega so tudi stroški višji in znašajo za pretečeno leto 956 gl. Občinski svet odobril je račune ter gospodom zdravnikom, ki so brezplačno lečili uboge, izrekel toplo zahvalo. Zaradi pozne ure preloži se je posvetovanje o ostalih točkah dnevnega reda na danes zvečer.

Pred zaključkom seje interpeloval je obč. svet. Turk gosp. župana, zakaj je mestni magistrat podelil koncesijo za prevažanje z omnibusi nekemu Missoniju na Reki ter tako podpiral tuje, a ne domače obrtnike, češ, da bi bila tudi zadruga prevoznikov preskrbela take omnibuse. Župan Hribar je odgovoril na interpelacijo, da je magistrat povsem korrektno postopal. Da bi tako podjetje in z njim združeni zaslužek ostal v domačih rokah, vprašal je magistrat, je li bi morebiti zadruga hotela prevzeti tako podjetje za jednake prevozne cene, a zadruga je odgovorila, da bode to storila, če nastane potreba za tako podjetje. Za zadrugo bi tako potreba seveda nikdar ne nastala. Magistrat pa ima skrbeti za koristi vsega stanovništva, in zlasti ubožnej-

šega, in je vsled tega podelil zaproseno koncesijo Missoniju.

Obč. svet. Turk vprašal je nadalje, kaj je z zadevo toli potrebnega fižakarskega reda, pa z javnim vodnjakom pred pokopališčem pri Sv. Kristofu. Župan Hribar je odgovoril, da pride fižakarski red kmalu v občinskem svetu v razpravo in da se bode vodnjak pred pokopališčem v kratkem postavil. Obč. svet. dr. Gregorič omeni, da se iz hiše št. 30 na sv. Petra cesti razširja hud smrad ter prosí, naj mestni fizik stvar preišče in primerne ukrepe. Župan Hribar obljubi, da bode mestnemu fiziku potrebno naročil, ter zaključi potem sejo ob polu 9. uri zvečer.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 22. julija.

— (Občinski svet) imel bode nocoj ob 6. uri sejo. Na dnevnem redu so vse tiste točke, katere se v sinočni seji niso mogle rešiti.

— (Zrelostne preskušnje na višji gimnaziji.) katere so se začele dne 8. julija, so končane. Ustno preskušnjo je delalo 73 abiturijentov, 13 abiturijentov jo je naredilo z odliko, 44 z dobrim uspehom, 15 je dovoljen ponavljalni izpit po dveh mesecih, jeden abiturijent pa je bil reprobiran za celo leto. Z odliko so prebili preskušnjo: Viljem Baltič iz Ljubljane, Franc Dolšak iz Ljubljane, Fr. Korošec iz Bočkovega pri Novi vasi, Stanislav Lapajne iz Ljutomera, Evgenij Legat iz Zagorja pri St. Petru, Alojzij Mesar z Jesenic, Josip Ocepek iz Jablane pri Zagorju, Josip Petrič iz Vrhovlja, Makso Pirnat iz Tuštanja pri Moravčah, Fr. Rebol iz Hraš pri Smledniku, Hugon Schiebel iz Strahovic v Šleziji, Leon Stare iz Ljubljane in Fr. Windischer iz Postojne.

— (Občni zbor akad. ferijalnega društva „Sava“ v Ljubljani) bo v sredo 5. avgusta t. l. ob 4. uri popoldne v salonu Hafnerjeve gostilne. Zvečer istotam ob 8. uri komers. Program občnega zbora: 1.) Poročilo odborovo, 2.) poročilo preglednikov, 3.) volitev odbora, preglednikov in predsednikov častnega sode, 4.) slučajnosti. K zboru se uljudno vabijo vsi gg. ustanovniki, starešine, podporniki in izvršujoči člani „Save“. Gostje akademiki dobro došli.

— (Pevsko društvo „Slavec“) priredi ob ugodnem vremenu v nedeljo dne 26. t. m. popoldanski izlet v Podutik. Gostje dobro došli. V nedeljo dne 2. avgusta bode druga in zadnja velika ljudska veselica v letošnjem poletju pri Koslerji z vojaško godbo in kegljanjem na dobitke. Dne 15. in 16. avgusta pa se udeležijo „Slavec“ velicega koncerta v Brežicah. Odbor vabi s tem gg. pevce, naj se polnoštevilno udeležujejo pevske vaj, katere so vsak ponedeljek in vsako sredo ob polu 9. uri zvečer.

— (Vojaški koncert.) V soboto, dne 25. t. m., bode v Švicariji velik koncert vojaške godbe pod osebnim vodstvom gospoda kapelnika Bohumila Friseka. Čisti dohodek tega koncerta, čegar bogati vzpored se odlikuje po jako lepih, izbranih točkah, je namenjen fondu za vzdrževanje vojaških spomenikov na Češkem. Začetek ob 1/2 8. uri, ustopnica za osebo 30 kr., rodbinska ustopnica za 5 oseb 1 gl. 20 kr. — Glede na odlično patrijotski namen tega koncerta je vsekako pričakovati velike udeležbe.

— (Finančno ravnateljstvo) je izdalo naslednji razglas: Pri deželnih eraričnih cestnih mitnicah, katerih zakupna pogodba koncem decembra 1896. l. poteče, t. j. pri mitnicah v Št. Petru, Bitinjah, Bistrici, Sturji in Vipavi se bode, ako v kratkem razpisana zakupna obravnava ne bode imela poveljnega uspeha, od 1. januarja 1897. l. naprej pobirala mitnina v lastni upravi c. kr. erarja. Pobiranje pristojbin v erarični upravi oddalo se bode v prvi vrsti penzionistom, kviescentom, provizionistom (doslužencem, vpokojencem) in invalidom, ako so te osebe pripravljene prevzeti posel pod sprejemljivimi pogoji, ako so telesno in duševno zanj popolnoma sposobne, ter so si prisvojile potrebno znanje mitnice zadevajajočih popisov. Pozivljejo se torej vsi, katerim je na stvari ležeče, da se zglašé s potrebnimi izkazi, da vstrežajo popolnoma navedenim pogojem, posebno s pravičnim zdravniškim spridevalom o telesni čvrstosti ter s spridevali pravnosti čim preje ustno ali pismeno pri c. kr. finančnem ravnateljstvu v Ljubljani. Prijaviti je treba zlasti: 1.) Zahtevano odškodnino, iz katere se morajo pokriti vsi stroški izvzemši najemnino za mitnico in stroške za tiskovino ter za napravo in ohranitev potrebne inventarja, 2.) Ali bi prosilec sprejel pobiranje mitnine pri vsaki mitnici, katerikoli si bode, ali pa le pri jedni ali pa pri nekaterih natanko določenih. 3.) Ali bi prosilec bil pripravljen položiti varščino (kavcijo) in v katerem znesku.

— (Jour-fixe) bo v četrtek dne 23. t. m. v gostilni g. Alojzija Zajca na Rimski cesti.

— (V spanju okrađen.) Jožef Turk, stanujoč na Vožarskem potu, se je hotel nekoliko odpočiti in je zategadelj legel na Gradu v senco in trdno zaspal. Moč je zadnji čas toliko čital o ujetih

zlikovcih, da je bil gotovo prepričan, da so vsi tujemu imetju nevarni tiči dobro shranjeni na Žabjeku. Prepričan se je, da temu ni tako, kajti neki malopridnež ga je zasledil v zatišju, kjer je ležal, in mu odnesel srebrno uro.

— (Poročil) se je dne 19. t. m. v Ilirski Bistrici g. Anton Žnidaršič, trgovec in posestnik, z gosp. Emo Ličanovo, hčerjo pokojnega veletržca gosp. Aleksandra in gospe Ivane Ličan. Čestitamo!

— (Šolska poročila) Na petrazredni deški šoli „Družbe sv. Cirila in Metoda“ v Trstu je minulo leto poučevalo šest učnih močij z veroučiteljem vred in bilo koncem leta 216 učencev, od katerih jih je 165 napredovalo in 51 zaostalo. Na dvorazredni dekliški šoli so poučevale štiri učne moči in je bilo 114 učenk, od katerih jih je 86 uspevalo in 28 zaostalo. V obeh tržaških vrtcih družbe sv. Cirila in Metoda sta bili dve vrtarici in je prihajalo 106 otrok. Številke o obisku zavodov družbe sv. Cirila in Metoda v Trstu kažejo, da je v Trstu slovenska šola potrebna, dokazujejo pa tudi, kako važno kulturno nalogo ondu vrši omenjena družba. — Na štirirazredni deški šoli v Novem mestu je poučevalo šest učnih močij, očetov frančiškanov. Učencev je bilo koncem leta 205. Odlonjakov je 52, za višji razred sposobnih 153, nesposobnih pa 50. — Na Franc Jožefa ljudski šoli v Črnomlju je poučevalo sedem učnih močij in je bilo 387 učencev in učenk. — Na štirirazredni dekliški šoli v Kranju je poučevalo šest učnih močij in je v šolo hodilo 137 učenk, mej njimi 134 Slovenk, 2 Nemki in 1 Francozinja. Sposobnih za višji razred je 108, nesposobnih 21 in neizprašanih je ostalo 8.

— (Obdinske volitve v Slovenjem Plajbergu) „Mir“ poroča: Dne 8. t. m. vršile so se za našo občino nove volitve, ki so za slovensko stranko, kakor drugače ni bilo pričakovati, žalostno izpadle. V tretjem razredu zmagala je naša stranka s tremi odborniki: v prvem razredu ni bilo upanja do zmage, v drugem pa je propadla za štiri glavo. Razume se, da je bil pritisk neiznosn, kakoršen je povsod v takih krajih, kjer se nabijajo fužine. Ali tudi proti temu bi bila naša stranka zmagala, ali pa si priborila vsaj jednako število glasov, da nista dva povsem neodvisna kmeta, katera sta prej za gotovo obljubila, da hočeta voliti z našo stranko, v zadnjem trenutku izneverila se dani svoji besedi ter potegnili z nasprotniki. Tako je prišlo, da so naši lastni domačini pomagali nasprotnikom do zmage, zapustivši svoje rojake v odločilnem trenutku. Kaj naj bi se rekli k takemu postopanju? Žalostno pa resnično je le to, da naši volilci ne razumevajo še časa in tudi ne umejo ločiti dobre strani od slabe. Vse tarnanje je odveč, časi bodo prišli, ko bodo tudi taki zapeljanci spoznali, da so ob takih prilikah delali tlako drugim v svojo lastno škodo. Le pomagajte izpodbijati tla naši domači slovenski stranki; časi bodo nastali, ko se bodo taki možaki do cela lahko prepričali, da so robovali tistim, ki hrepené za tem, da bi naše lepe slovenske kraje in pokrajine prej ko mogoče tujcem izročili. Sramota je to za vsakega posameznega slovenskega rojaka, da ne ve razločevati stvari in se ogreva raje za tiste, ki delajo na to, da se prej ko mogoče pozida nemški most preko naših lepih slovenskih dežel do Trsta in se tako prežene Slovenec na korist oholemu Nemcu iz svoje lastne domovine. Ko bodo že prepozno, takrat bodo taki možje uvidevali, da so hodili po krivih potih in da so napravili morda nevedé s takim postopanjem mnogo zla sebi in svojemu slovenskemu narodu.

— (Statistiški podatki o narodnostnem stanju v Trstu in okolici v letih 1857. in 1890.) Po službeni statistiki, ki jo je izdala c. kr. vlada l. 1857., bilo je v tem letu v Trstu z okolico Slovencev 52%, nad polovico vseh prebivalcev, Italijanov 37%, nekaj nad jedno tretjino vseh prebivalcev. Ostalih, največ Nemcev in Židov, koje poslednje pa so tedaj istako šteli kakor posebno narodnost, je bilo 11%, torej nad jedno desetino. Po službenem popisu iz leta 1890., kojega je istotako izdala c. kr. vlada, bilo je tega leta v Trstu in njega okolici: Slovencev 27 000 (in to v mestu 8000, v predmestjih 9000, in v okolici 10.000), v odstotkih nekaj nad 20% ali jedna petina vseh prebivalcev; Italijanov je bilo 98.900 (in to v mestu 85.000, v predmestjih 13.000, v okolici 900), v odstotkih 75%; ali tri četrtine vseh prebivalcev, Nemcev 6500, torej niti ne polnih 5%, ali jedna dvajsetina vseh prebivalcev!

— (Odlikovanje) Gojenec dunajske akademije obrazilnih umetnosti gosp. Alojzij Repič iz Vrhopolja pri Zatičini je dobil za izborni rešitev dane mu naloge nagrado iz ustanove barona K. nigswarterja.

— (Slovenske šole v Ameriki) V Združenih državah živi po sodbi slovenskih duhovnikov kakih 80 000 Slovencev in Hrvatov. Slednjih je razmeroma malo, največ je Kranjcev in Primorcev. Za slovenstvo so izseljenci največ izgubljeni, namreč tisti, kateri se ne vrnejo več v staro domovino,

kajti otroci izseljencev se poameričanijo jako hitro. Vzgoje se v angleškem jeziku in le redki so tisti, kateri so zmožni slovenščine, tudi če so stariši zavedni narodni ljudje. Kriva je tega seveda v prvi vrsti šola, kajti Slovenci v Ameriki so navezani na angleške šole. Slovenskih šol do najnovejših časov sploh ni bilo. Prvo slovensko šolo v Ameriki je osnoval slovenski duhovnik g. Šušteršič iz Glinc. Ta šola v Jolietu Ill. uspeva jako dobro. Gospod Šušteršič je naučil dve pristni Američanki slovenskega jezika tako dobro, da zdaj poučujeta v njegovi šoli v slovenskem jeziku. Ti dve dami govorita slovenski tako pravilno in gladko, da je veselje ju poslušati. Razen te so v Združenih državah še tri druge slovenske šole. Pater Ciril Zupan je v Pueblo Col. osnoval slovensko šolo, F. Bernik pri Sv. Štefanu v gozdu Min., generalni vikarij gosp. Bub pa v Toweru Min. angleško slovensko šolo. Če pomislimo, da so ti vrli duhovniki iz svojih močij, brez zunanje podpore osnovali te šole, jim moramo biti od srca hvaležni. Za ohranitev slovenskega življa je s tem seveda še bore malo storjeno, v to treba sistematičnega dela po vzgledu v Ameriki živečih Čehov.

* (Eksplodizija.) V neki delavnici za čiščenje obleke na Dunaji je eksplodiral slučajno bencin in užgal obleko štirih oseb. Tri osebe so bile tako grozno opečene, da jih ni rešiti. Eksplodizija je bila tako močna, da je dotično poslopje precej poškodovano.

* (Mejnarodna tata na begu.) Čitatelji se gotovo še spominjajo senzacionalnega ubega mejnarodnega tatu Affendakisa iz Budimpešte dne 30. m. m. Affendakis je s tovarišem Kazarjem preplaval Dunav in krenil peš proti Tisi. V nekem mestecu v osrednji Madjarski ju je policija zalotila. Kazar je vrgel policijskemu funkcionarju paprike v oči in poskusil s Affendakisom utesiti, a redarji so ga došli, dočim se je Affendakis posrečilo odnesti pete.

* (Maščevani bikoborec.) Kakor na Špau-skem, tako so tudi na južnem Francoskem boji z biki silno priljubljeni in so bikoborec (toreadorji) najpopularnejši možje. Francoska vlada bi te boje rada odpravila in je zategadelj prepovedala ubiti bika, kateri nastopajo pri teh borbah. Nedavno tega je neki bik usmrtil slavnega toreadorja El Tita. Ko je zadnjo nedeljo ta bik zopet nastopil, zahtevalo je občinstvo, da ga mora toreador ubiti. Toreador ni hotel tega storiti, kar je občinstvo silno razkačilo. Začelo je z demoliranjem cele arene, vsled česar se je toreador udal in je bika ubil. „Kri za kri, glavo za glavo“ so kričali ljudje in bili silno zadovoljni, da se je smrt El Tita maščevala s tem, da se je ubil bik, kateri ga je umoril.

Darila:

Uredništvu našega lista je poslal: Za družbo sv. Cirila in Metoda: G. Anton Ve rovšek (p. g. Gutniku) 2 kroni kot kazen zaradi neke zamude. Živio!

Brzojavke.

Dunaj 22. julija. Državni pravdnik v Gorici Franc Canevari je imenovan svetnikom pri višjem deželnem sodišču v Trstu.

Budimpešta 22. julija. V občini Pappacs pri Pečuhu so volilci svojega državnega poslanca, ko se je pripeljal v vas, z gnili jajci bombardirali, da je moral bežati. Le orožniki so ga rešili, da se mu ni primerilo kaj hujega.

Atene 22. julija. Včeraj je bila prva seja kretske narodne skupščine, a do razprave o kaki stvari sploh ni prišlo, ker kristijanski poslanci nečejo sodelovati, dokler se turška vlada ne izreče glede ustaških zahtev.

Rim 22. julija. Rudini je poslanski zbor-nici in senatu predstavil novo ministerstvo z izjavo, v kateri pravi, da se je vladni program premenil le glede jedne točke, namreč glede organizacije vojske. Zajedno je predložil nov proračun za vojsko, s katerim zahteva vlada 240 milijonov.

Bruselj 22. julija. Kralj se je v ministerskem svetu z vso odločnostjo potegoval za to, da se uvede splošna dolžnost službovanja pri vojaki in da se premeni volilni red v tem zmislu, da dobi tudi srednji stan, kateri zastopa liberalna stranka, svoje zastopstvo v parlamentu.

Bruselj 22. julija. Socijalisti so pri narodni slavnosti priredili veliko demonstracijo. Ko sta se kralj in kraljica peljala v cerkev, so kričali „Živela republika“ in peli revolucionarne pesmi. Isto demonstracijo so ponovili tudi pri bakljadi.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtniška zbornica v Ljubljani. (Dalje.) Zbornični tajnik poroča: a) C. kr. deželna vlada je sporočila, da je visoko c. kr. ministerstvo za uk in bogočastje glasom ukaza z dné 12. maja 1896, št. 11.791, dovolilo todeželnim obrtnim nadaljevalnim šolam za l. 1896 nastopne podpore: v Ljubljani 2300 gld., v Postojini 250 gld., v Škofji loki 280 gld., v Kočevji 280 gld., v Krškem 300 gld., v Kranju 300 gld., v Matliki 280 gld., v Trzinu 350 gld., v Radovljici 260 gld., v Ribnici 250 gld., v Novem mestu 450 gld., v Kamniku 400 gld. in št. Vidu 300 gld. b) C. kr. železniško obratno ravnateljstvo v Beljaku je sledeče javilo: Z ozirom na Vaš cenjeni dopis št. 1973 z dné 28. oktobra 1895, s katerim so se v zmislu ukaza c. kr. glavnega ravnateljstva št. 74.910, iz maja 1895, naznanile zaželenne premembe za toletni poletni vozni red, usojamo se naznanjati, da se z ozirom na potrebno ekonomijo na lokalnih železnicah in iz prometnotehniških vzrokov ni moglo ugoditi prošnji za posebno vozno garnituro v Novo mesto. c) Visoko c. kr. železniško ministerstvo je z ozirom na vlogo z dné 4. marca 1896, št. 274, naznanilo v prepisu sledeči na trgovsko in obrtniško zbornico v Pragi naslovljeni ukaz: Rešuje vlogo z dné 22. januarja 1896, št. 941, obžaluje c. kr. železniško ministerstvo, da ne more ugoditi želji čestite trgovske in obrtniške zbornice, da bi se jej poslala obvestila za seje državniškega železniškega sveta ob istem času, ob katerem je dobé udje državnega železniškega sveta. To pa zato ne, ker imajo ta obvestila strogo zaupen značaj in tudi ne z ozirom na določbe „poslovnega reda za državni železniški svet“, ki pridejo tu v poštev. C. kr. železniško ministerstvo je pa drage volje pripravljeno z ozirom na daljno prošnjo čestite zbornice, dati na razpolago poročila o sejah omenjenega sveta z „obvestili“ vred, ki po seji državnega železniškega sveta izgubé svoj zaupen značaj. Zajedno je ukrenilo c. kr. železniško ministerstvo potrebno, da se dopošljejo trgovskim in obrtniškim zbornicam v njih lastno uporabo omenjena poročila s priloženimi „obvestili“ zajedno s pošiljateljico na ude državnega železniškega sveta. d) C. kr. deželna vlada je poslala zbornici v poročilo prošnjo tukajšnjih stavbenikov in trgovcev s stavbenim materijalom na c. kr. priv. južno železnico, v kateri se prosi, da bi se odpravila omejitev pri dobivanju stavbenega materijala vseh vrst, katero se ima rabiti za popravo in zopetno zgradbo poslopij v Ljubljani in okolici, katera so trpela vsled potresa. Zbornica je uvidela, da je prošnja utemeljena in jo je priporočila. e) Zbornica je priporočala pri c. kr. finančnem ravnateljstvu v Ljubljani prošnjo tvrdk: „Kranjska industrijska družba“ na Jesenicah in „Goeppinger & Co.“ v Beli peči za dovolitev povrnitve carine v prometu za plemenčenje. f) Prošnjo Mihaela Kosec-a iz Vojkega za spregled doprinesbe sposobnostnega dokazila v namen nastopa samostojnega izvrševanja kovaškega obrta, je zbornica priporočala pri c. kr. deželni vladi, ker se je preverila, da je prositelj vešč kovač in dela že nad 15 let pri kovaštvu.

(Dalje prih.)

Slovenski visokošolci in abiturijentje!

Močneje kakor druga leta se je letos mej visokošolci pojavil klic, naj se dijaštvo o počitnicah organizuje. Slovenski dijaki smo v tem oziru daleč za drugimi narodnostmi. Nedostaja nam odločnosti, kar je težko opravičiti.

Časov duh zahteva, da se vsakdo vdeleži javnega življenja v društvih in ne sme ostati osamljen.

Duševo središče je dijakom na Dunaju „Slovenija“, v Gradcu „Triglav“. Kar sta ti društvi nam mej šolskim letom, to naj nam bo v počitnicah akad. ferijalno društvo „Sava“ v Ljubljani. Saj je namen društva v počitnicah gojiti družno življenje in dijaški živeli mej svojimi člani in jim biti duševna in zabavna vez.

V ta smoter prireja društvo v raznih krajih slovenske domovine shode, veselice, izlete, poljudno poučna predavanja ter izdaja spise. (§§ 1. in 2. dr. pravil.)

Očitanja, da „Sava“ zadnji čas ni izpolnjevala te svoje naloge, žal, so opravičena. Krivo je pa kolikor toliko dijaštvo samo. Posamezniki ne morejo tega storiti, kar more le množica.

Ni dovolj, da samo čutimo potrebo organizacije, združiti se moramo tudi v resnici. Dolžnost vsakega visokošolca in abiturijenta je pred vsem, postati član „Save“, ker le takrat bo mogla „Sava“ v Ljubljani in na drugih krajih domovine nastopati tako, kakor želi narod, kakor želimo vsi „Savani“!

Slovenski visokošolci in abiturijentje storite, kar ste dolžni svoji časti, vstopite v „Savo“, katere geslo je:

„Telo in dušo zdravo, Narodu v prid in slavo.“

Vstop naj se javlja pisмено ali ustmeno do občnega zbora, blagajniku „Save“ gosp. stud. phil. Jožefu Reiserju v Ljubljani, Razpotne ulice št. 6.

Za odbor slov. ferij. društva „Sava“

stud. ing. Jožef Omersa, stud. ing. Janko Krsnik, t. č. podpredsednik, t. č. tajnik.

Izjava.*)

Ker je „Slovenec“ z dné 8. t. m. šte. 154 popolnoma neosnovano napadel našega tovariša, medicína Ivana Oražna, protestujemo podpisanci odločno proti povsem neopravičenemu napadu na poštenost svojega tovariša. Njegova poštenost je prevzvišena, da bi kedo mogel o njej dvomiti, najmanj pa oni „Dunajčan“ v „Slovenca“. Nadalje izjavljamo svečano, da je nesramna laž, „da se ga vse pošteno in resnobno velikošolstvo izogiblje“, ampak resnica je baš nasprotna.

Za slučaj, da „Slovenca“ ne zadostuje teh šestdeset podpisov, moremo resnico te naše izjave potrditi pričetkom prihodnjega akademičnega leta šs — tristo podpisov.

Na Dunaju, dné 15. julija 1896.

jur. R. Gruntar, agr. A. Gašpari, jur. A. Nagode, phil. J. Košnik, jur. J. Vrančič, jur. J. Benkovič, jur. V. Sušnik, jur. F. Novak, techn. J. Jager, mech. J. Verbič, ing. R. Zajec, techn. J. Turk, mech. M. Prelovšek, mech. Schweitzer, mech. J. Šega, mech. J. Mazi, ing. Kaizelj, phil. V. Valenčič, techn. K. Kotnik, phil. J. Maselj, jur. F. Štupica, jur. V. Maurer, phil. Nachtigall, phil. F. Gorup, phil. A. Dolar, med. V. Kujundžić, med. V. Rosić, med. V. Milovanović, med. L. Popović, med. M. Popović, med. N. Ivanović, med. D. Radojković, med. M. Andrejevič, med. J. Matanović, med. G. Dada, med. V. Vidmarič, med. Joy. Popović, med. K. Natošević, med. M. Gjuric, jur. D. Šijan, jur. L. Stojšić, jur. V. Burkart, jur. N. Simonović, jur. S. D. Opačić, jur. S. pl. Georgijević, jur. A. Kujundžić, jur. M. Stojković, theol. in phil. B. Petrovič, phil. N. Vesin, phil. N. Starčević, agr. K. Ilijašić, agr. V. Tkalec, agr. C. Vojnović, jur. M. Babič, pharm. V. Rakič, jur. M. Simonović, jur. A. Šteko, med. K. Ivanič, med. V. M. Pečoff, acad. K. Ticholoff, med. G. Mayr.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon. (2709)

Za prebivalce mest, uradnike itd. Proti težkotam prebavljenja in vsem nasledkom mnoge se denja in napornega duševnega dela je uprav neobhodno potrebno domače zdravilo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“, ker upliva na prebavljenje trajno in uravnavno ter ima olajševalen in topilen učinek. Skatljica velja 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJ, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, znamenovan z varnostno znamko in podpisom. 3 (1756—10)

Najčistejši in najboljši malinčev sirup v steklenicah po 1 kg 60 kr. Razpošilja se tudi v pletenicah po 3, 10, 20 in 40 kg., kg po 48 kr.

Lekarna Piccoli, „Pri angelju“ (2648—15) Ljubljana, Dunajska cesta.

Listnica uredništva.

Gospod D. L. Selski: Poslani listek smo izročili uredništvu „Rodoljuba“.

Umrli so v Ljubljani:

20. julija: Jožef Anžič, tesarjev sin, 3 mes., Karolin-ska zemlja št. 22, božjast.
21. julija: Jožef Vidic, vrvar, 54 let, Tržaška cesta št. 30, pljučnica.

Meteorologično poročilo.

Julij	Čas opa-zovanja	Stanje baro-metra v mm.	Tempe-ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
21.	9. zvečer	734.5	18.8	sl. ssvzhod.	s. skoro jas.	
22.	7. zjutraj	733.8	15.8	sl. sever	megla	0.0
	2. popol.	732.4	27.4	sl. jz. zah.	del. obl.	

Srednja večerajšnja temperatura 21.1°, za 1.2° nad normalom

Dunajska borza

dné 22. julija 1896.

Skupni državni dolg v notah	101	gld.	65	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	gld.	70	kr.
Avstrijska zlata renta	123	gld.	80	kr.
Avstrijska krona renta 4%	101	gld.	15	kr.
Ogerska zlata renta 4%	122	gld.	60	kr.
Ogerska krona renta 4%	99	gld.	60	kr.
Avstro-ogerske bančne delnice	977	gld.	—	kr.
Kreditne delnice	364	gld.	—	kr.
London vista	119	gld.	75	kr.
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	gld.	72 1/2	kr.
40 mark	11	gld.	73	kr.
20 frankov	9	gld.	51	kr.
Italijanski bankovci	44	gld.	40	kr.
C. kr. cekini	5	gld.	65	kr.

Dné 21. julija 1896.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	144	gld.	50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	190	gld.	—	kr.
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	126	gld.	25	kr.
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	gld.	—	kr.
Kreditne srečke po 100 gld.	200	gld.	50	kr.
Ljubljanske srečke	22	gld.	—	kr.
Rudolfove srečke po 10 gld.	22	gld.	50	kr.
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	157	gld.	25	kr.
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	480	gld.	—	kr.
Papirnat rubelj	1	gld.	26	kr.

Vzprejme se

praktikant

z lepo pisavo in primerno izšolan v neko tukajšnjo asekurančno pisarno. — Lastnoročno pisane, s spričevali opremljene ponudbe pošiljajo naj se pod naslovom „Asekuranca“ upravnistvu „Slov. Naroda“. (2640—6)

Trgovski pomočnik

vešč slovenskega in nemškega jezika, želi takoj vstopiti v trgovino z mešanim blagom. Ponudbe naj se pošiljajo pod J. Z. na upravništvo „Slovenskega Naroda“. (2711)

Konjski ovet

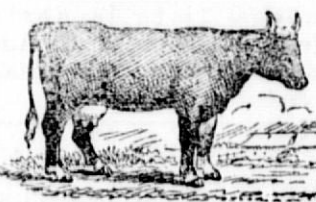
(pomnoženi restitucijski tok)

steklenica 1 gld., 5 steklenic 4 gld.

rabi se za drgnjenje v krepilo konjskih udov. Ta cvet, mnogo let po izkušnih živinozdravnikih in od praktičnih poljedelcev priznan kot krepilo; lajša otrplost konjskih udov ter služi v krepilo pred in v restitucijo (odvrstitev) po kakem trudoplnem delu.

Skušena redilna štupa za živino za konje, rogato živino, ovce, prašiče itd.

Rabi se skoro 40 let z najboljšim vspehom večinoma po hlevih, ako živinca ne more jesti; zboljšuje mleko. Zametek z rabilnim navodom vred velja 50 kr., 5 zamotkov z rabilnim navodom samo 2 gld.

Priporočila in razpošilja na vse strani s prvo pošto lekarnar Ubald pl. Trnkóczy Ljubljana, Kranjsko. (2150-16)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. (1705-166)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Steyr, Linz, Dunaj via Amstetten. — Ob 6. uri 15 min. zjutraj mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 7. uri 10 min. osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj čez Selthal v Solnograd, Steyr, Linz, Budejovice, Plzeň, Marijine vare, Hebr, Franzova vate, Karlova vate, Prago, Lipsko čez Amstetten na Dunaj. — Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 11. uri 50 min. popoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno, čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Brezovo, Gurin, Genevo, Pariz, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budejovice, Plzeň, Marijine vate, Hebr, Francova vate, Karlova vate, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 7. uri 44 min. zvečer osonni vlak v Lesce-Bled. — Vrh tega ob 6. uri 39 min. popoldne vsako nedeljo in praznik v Lesce-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 6. uri 52 min. zjutraj osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Solnograda, Brezovo, Inomost, Zell na jezeru, Lend-Gastein, Linz, Steyr, Gmunden, Ischl, Aussee, Ljubna, Celovec, Beljaka, Franzensfeste, Trbiža. — Ob 8. uri zjutraj osonni vlak v Lesce-Bleda. — Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 11. uri 26 min. popoldne osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Solnograda, Brezovo, Karlovih varov, Hebr, Marijinih varov, Planja, Budejovice, Solnograda, Linz, Steyr, Pariz, Genevo, Gurin, Brezovo, Ljubna, mosta, Zell na jezeru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovec, Pontabla, Trbiža. — Ob 2. uri 33 min. popoldne mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 4. uri 55 min. popoldne osonni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthal, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža. — Ob 8. uri 35 min. zvečer mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 9. uri 4 min. zvečer osonni vlak s Dunaja preko Amstetena, iz Lipske, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Hebr, Marijinih varov, Planja, Budejovice, Solnograda, Ljubna, Beljaka, Celovec, Pontabla, Trbiža. — Vrh tega ob 10. uri 26 min. zvečer vsako nedeljo in praznik v Lesce-Bleda.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 23 min. zjutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 6. uri 50 min. zvečer, ob 10. uri 26 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. zjutraj, ob 11. uri 15 min. popoldne, ob 6. uri 20 min. zvečer, ob 9. uri 55 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Notarski kandidat

vzprejme se takoj v moji notarski pisarni v Rogatci na Štajerskem.

(2700—3) Notar Franc Strafella.

Gostilna se išče v najem.

Ponudbe na upravništvo „Slov. Naroda“. (2707—1)

Služba tajnika

pri okrajnem odboru v Šmarji (St. Marein bei Erlichstein) je razpisana.

Prošnje s potrebnimi spričevali je vposlati do 15. avgusta t. l.

Stalna plača 400 gld., komisije in drugo do 200 gld.

Šmarje, dné 20. julija 1896.

(2708—1) Načelnik: Dr. Fr. Jurtela.

Najnovejšje pesni A. Aškerc-a (Gorazd).

V naši zalogi so ravnokar izšle:

Lirske in epske poezije

napisal (2705—2)

A. Aškerc.

196 strani. Cena broširanim gld. 1.30, po pošti gld. 1.35. Cena elegantno vezanim gld. 2.—, po pošti gld. 2.10.

Ign. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg založna knjigarna v Ljubljani.

Dve stanovanji

v Vodmatu pod Sv. Martina cesto

obstoječi vsako iz dveh sob, kuhinje in kleti, se oddajo mirnim stran-kam brez otrok z dnem 1. avgusta. (2704—2)

Povpraša naj se pri Adolfu Hauptmann-u, Sv. Petra cesta.

Preizkusili in priporočili so

znameniti možje medicinske věde

tinkture za želodec

lekarja PICCOLI-ja v Ljubljani

katera krepča želodec, pospešuje

prebavljenje in telesno odprtje.

Steklenica 10 kr. (2635—3)

11 steklenic 1 gld. Poštna razpošiljatev se vrši v zabojčkih po 12 steklenic à 1 gld. 36 kr. itd.; poštni zaboj s 66 steklenicami velja 6 gld. 26 kr. Poštnino plača naročitelj.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Nolli.

Razglas.

V konkurzno maso Josipa Sever-ja iz Št. Jerneja spadajoče

špecerijsko in manufakturno blago s prodajalniško opravo vred

katero se je povodom popisa in cenitve cenilo na 5836 gld. 90 kr., proda se vsled sklepa upniškega odbora po čez ponudbenim potom največ ponujajočemu.

Dotične ponudbe naj se določijo najpozneje

do 1. avgusta 1896

podpisanemu upravniku mase.

Konkurzna masa ne prevzame nobene odgovornosti gledé kakovosti ali količnosti gledé tega v konkurzno maso spadajočega blaga, niti gledé slučajnih pomot v inventarju.

Dotični inventar si more upogledati vsak kupovalec pri upravniku mase.

Dotičnik, katerega ponudbo bode vzprejel odbor upnikov, mora najpozneje v treh dneh, ko se mu je prijavilo, da se je njegova ponudba vzprejela, kupnino uplačati v roke upravnika mase, kupljeno blago pa najdalje v osmih dneh po plačilu kupnine prevzeti. Vsak ponudnik ostane s svojo ponudbo v zavezi, dokler se mu o istej ne naznani sklep odbora upnikov.

V Kostanjevici, dné 17. julija 1896.

Aleksander Hudovernik, c. kr. notar, upravnik mase.

(2699—2)

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.